

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Potovanje srbskega kralja.

Potovanje cesarjev in kraljev, velikih, mogočnih vladarjev in malih, še ne polnoletnih nositeljev mladih kraljevskih kron, je zdaj na dnevnem redu. Komaj je potihnil hrup, ki ga je prouzročilo potovanje nemškega cesarja na Angleško in so, nekoliko prenehale raznovrstne politične kombinacije, katere je kovalo vse evropsko časnikarstvo o tem važnem dogodku, že se je prikazalo na političnem obzorju drugo tako potovanje, ki vzbuja živo zanimanje vseh političnih krogov.

Res je sicer, da je velika razlika mej mogočnim vladarjem nemškega cesarstva, katero danes zavzema isto stališče v evropskem političnem koncertu, katero je zavzemala do nesrečne vojne l. 1879. Francoska, in pa mej malim kraljičem mladega kraljestva srbskega. A za nas posebno ima to potovanje zaradi tega velik pomen, ker potuje mali vladar neodvisne slovanske države k mogočnemu vladarju prve slovanske države.

Podal se je na pot v Peterburg mladi kralj srbski Aleksander ter ga bode predstavil ruskemu carju prvi regent Srbije, Jovan Ristič. Spremljeval bode mladega kralja tudi ruski poslanik Persiani. O namenu potovanja ugibalo se je mnogo. Nekateri pripisovali so mu eminentno politično, če ne celo demonstrativno značaj, drugi pa so hoteli trditi, da nima nikakršnega političnega pomena. Po našem mnenju nimajo prav niti jedni niti drugi.

Da ima potovanje mladega kralja političen pomen, o tem ni dvomiti, akopram ne moremo pritrditi onim, ki hoté videti v tem potovanju nekako demonstracijo proti Avstriji. Najbolji dokaz temu je, da bode mladi srbski kralj Aleksander, ko se vrne iz Rusije, posetil tudi avstrijski dvor in bode dobro došel gost našega cesarja v Išli. Ako bi se bilo hotelo s posetom ruskim demonstrirati proti Avstriji, gotovo bi mladi kralj ne prišel takoj po končanem ruskem potovanju v goste k našemu cesarju.

Pač pa je jasen namen temu potovanju ta, da regentstvo in vlada v Belemgradu s tem pokazeta javno pred svetom, da so se v zadnjih dveh letih odnošaji mej Srbijo in Rusijo, kateri se ima Srbija toliko zahvaliti, izdatno zboljšali. To politično

zblizanje mej obema slovanskima državama se bode s tem potovanjem slovesno manifestovalo pred svetom. Popravila se bode velika politična napaka, katero je pregrešil bivši kralj Milan poslednja leta svojega vladanja.

Znano je, da je kraljev oče, razkralj Milan, bil mnenja, da more s sosedinjo svojo, to je z Avstrijo, le tedaj biti v prijateljskih in dobrih razmerah, ako so razmere mej Srbijo in Rusijo napete ali celo neprijateljske. Videli smo torej zadnja leta njegovega vladanja, da so razmere mej obema državama, ki imata vendar toliko sorodstva po narodnosti in po veri, postale jako neugodne in neprijazne, da je zavlada neka napetost mej njima, katera je bila v veliko radost vsem nasprotnikom slovanstva in praktične slovanske vzajemnosti.

Da so se stvari zdaj zboljšale toliko, za to gre hvala umnim in previdnim državnikom, ki za časa mladoletnosti kralja vodijo usodo mladega kraljestva, v prvi vrsti Jovanu Rističu, brez dvoma najspodobnejšemu srbskemu državniku. Odnosaji mej Srbijo in Rusijo so lahko prav prijazni in intimni, zaradi tega pa še nikakor ni potreba, da bi bilo vsled takega prijateljstva sovražstvo ali pa napetost mej Srbijo in mej sosedno našo državo, na katero vežejo Srbijo mnogi vitalni interesi.

Sploh bi bila želja vseh avstrijskih Slovanov, da Avstro-Ogerska, ki je vendar po večini svojega prebivalstva slovanska država, akopram imajo odločilno besedo baš najmanj Slovani, goji prijazne in prijateljske razmere s slovanskimi svojimi sosednimi državami, s katerimi še dosedaj nikdar ni imela resnih nasprotstev ali celo krvavih bojov. To bi jo nikakor ne oviralo, če hoče tudi nadalje gojiti prijateljske razmere s svojima novima prijateljicama, ki sta se iz starih sovražnic prelevili v zaveznice.

Gotovo bodo v Peterburgu vsprejeli s sijajem mladega srbskega kralja, ki bode imel priliko prepričati se na svoje oči o velikosti in mogočnosti ruskega naroda in o sorodstvu, katero veže veliki ruski narod z manjim srbskim.

Trdili so sicer nekateri v Belemgradu, da potovanje mladega kralja ni zdaj prilično, da bode preveč ostal v senci ministerskega predsednika Pasiča, ki ga tudi spremlja, in pa regenta Jovana Rističa. Navajali so dotični, naj bi se bilo raje po-

čakalo s potovanjem do polnoletnosti kraljeve, ker bi se bilo potem vršilo z veliko večjim uspehom, z večjo dostojnostjo. Vendar nima potovanje samo individualnega namena, nego se v prvi vrsti tiče tudi dežele srbske. Ministerski predsednik Pasič in več njegovih tovarišev bili so že večkrat v Peterburgu v političnih namerah. Potovanje kraljevo ima torej tudi ta namen, da se uspehi, katere so oni tam dosegli, zdaj ukrepijo, ko bode kralj Aleksander sam navzočen na Peterburškem dvoru.

Ne dvomimo torej, da bode to potovanje blagodejno uplivalo na daljni razvoj razmer mej Srbijo in Rusijo, gotovo bode pa tudi pozneji poset mladega kralja pri našem cesarju, kjer bode brez dvoma vsprejet z isto prijaznostjo, kakor je bil nedavno na dvoru Dunajskem vsprejet prestolonaslednik ruski, pokazalo svetu, da je Srbija prav lahko v najboljih odnosajih z Rusijo, na katero jo veže naravno sorodstvo po narodnosti in po veri. Zarad prijateljstva z Rusijo pa nikakor ni treba, da bi Srbija proti Avstriji bila v tako napetih odnosajih, kakor je bilo to v nasprotnem slučaju, ko je vladal še njegov oče Milan.

Mladi kralj Aleksander, kateremu na prestolu nikakor ni mila rodbinska sreča, ker sedi osamljen na njem, daleč od matere svoje, katero so prognale politične mahinacije od sina, in od očeta, kateri se zabava v Parizu, storil je prvi korak v svet. Naj se na potovanjih svojih naučijo za vse lepo in koristno, kar bode videl v mogočnih dveh sosednih državah, v katere ga bode peljala pot, in naj se povrne v domovino svojo s trdnim sklepom, vladati Srbijo v onem duhu, kateri jedini bode storil deželo srečno, v duhu slovanskem, ki je ob jednem duh pravičnosti. Baš Slovan, ki je mej vsemi narodi pretrpel največ gorjaj, ne bode nikdar zatiral družih narodov, ujemu prirojeno je že od narave čustvo za pravico.

Da hoče Srbija tudi z našo državo ostati v prijaznih razmerah, to svedoči baš potovanje kraljevo v Išli. Nadejamo se, da kratki dnevi, katere bode bival mlade kraljevine mladi kralj kot gost mogočnega vladarja Avstrije v prijaznem Išli, ne bodo ostali brez posledic. Na državniki, ki vodijo osodo obeh držav, pa bode, da razmere ostanejo tudi na dalje tako prijazne, kakor se kažejo sedaj.

LISTEK.

Car Jovan.

(1526—1528.)

Srbski spisal A. Sandič, poslovenil A. Fekonja.

(Konec.)

A kralj Ivan carju Jovanu vrača žal za sramoto; dobro vrača zlim. Od srditosti zarožlja z mečem, zagrmí s topovi: na vse strani glas razpošlje, da se razvijejo zastave in nabira vojska.

In začrtela sta se car Jovan in kralj Zapolja; malo zatem pa sta i začela prepri.

Zapolja odpravi na Jovana vojsko in na čelu vojski svojega vojvodo Petra Perinjija. Dva meseca dnij, meseca maja in junija 1527. leta bili so se Madjarji s Srbi. Bog in sreča dade carju Jovanu, v treh bitkah pobije Madjarje; pri mestecu Suljošu na Morišu potolče popolnoma Petra Perinjija. Komaj je ta sam glavo odnesel iz poklanja in je ležal po tem skrit teden dnij v dvorih Marka Jakšiča v Nadž-Laku; poslé je prešel tudi sam na Ferdinandovo stran.

V tej bitki je poginilo zopet mnogo plemičev in velikašev.

Tolik strah je bil popadel Madjarje, da so kralju Zapolji poročili, naj beži iz Budima.

Prestraši se še huje Zapolja v Budimu ter začne prositi in naprosi Imra Ciboka, škofa veliko-varadskega in dohodarja tamišvarskega, da ga z vojsko svojo brani od carja Jovana in njegovih junaških Srbov.

Madjarski škofi so v oni dobi istotako sabljo pasali in šli na vojsko, kakor so v miru jemali v desnice sveti križ in evangelij.

In razvije Cibok svojo zastavo in vsprejme pod njo zbrane vse svoje konjenike; njim se pridruži, kdor koli je še živ ostal od razsute vojske Perinjijeve. Še so mu prišli v pomoč Rumuni — ter Madjarji ž njimi v društvu premagajo ta krat Srbe.

Car Jovan je dobil v tem boju hudih ran in izgubil Segedin, svojo prestolnico. Ko potem rane izceli, zbere na novo do dve tisoči izvrstnih vojakov in udari na Segedin. No bojna sreča je bila že obrnila od njega svoj obraz.

Madjarji morda i ne bi v ta mah premagali Srbov — ali car Jovan je dobil zopet hudih ran,

da mu se družba in vojska upre in ni kos sovražniku. Odnese ga iz bitke v bližje selo Tornjoš (Dorožmo).

Stari vrag njegov, Balent Terek, iznenada udari na Tornjoš, napade na težko ranjenega carja Jovana, ubije ga in mu odseka glavo.

To je bilo leta 1528.

Sedaj pošlje Terek mrtvo glavo carja Jovana v Budim na dar kralju Zapolji in v znamenje zmaga nad Srbi. A pred tem poslal je on dva voza glav od mrtvih Srbov junakov.

Ko Zapolja vidi mrtvo glavo carja Jovana, od srca se silno uzradosti in napravi veliko veselje. Zaukaže, da se strelja iz vseh topov na gradu Budimu, in po cerkvah da se vrši slovesno zahvaljevanje, da je Bog dal, ter je poginil car Jovan.

Ker se živemu ni mogel osvetiti (maščevati), to hoče vsaj nad mrtvo glavo ohladiti si jezo. Glavo carja Jovana postavi v skledo pred se na gospodsko mizo. Ko se je bil nasitil po vrsti vsake jedi in odveč ponapil rujnega vinca budimskega — vzame palico v „junaško“ desnico in ž njo bije mrtvo glavo carja Jovana. Zatem zapove mestnemu

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. julija.

Cesar v Pragi.

Kakor se poroča z Dunaja, bode cesar prišel v Prago koncem meseca avgusta ali pa prve dni septembra meseca. Natanko dan še ni odločen.

Radikalni Rusini.

Iz Lvova se poroča, da so radikalni Rusini sklicali strankarski shod, na katerem nameravajo izreči se proti vladi prijazni politiki rusinskih poslancev.

Francoski konsulat v Pragi.

Iz Prage se poroča, da se bode tam osnoval francoski konsulat. Ta vest gotovo zopet ne bode ustregla nemškemu listom, ki tako težko vidijo vsak izjav simpatije mej Francijo in slovanskimi narodi.

Epilog k interpelaciji v Reki.

Kakor smo že poročali, prišel je hrvatskega polka barona Jelačića stotnik Uzelac v Budimpešto ter pozval poslance Ugrona na dvoboj, ker je v znani interpelaciji razžalil stotnika na vojaški časti. Ugron pozval je svoje priče, ti so pa pozvali konferenco poslancev, v kateri so bile zastopane vse stranke. Ta konferenca izrekla je, da poslancu Ugronu zaradi izjave, storjene v parlamentu, ni treba dajati nikakega zadoščenja razžaljenemu stotniku. Vender bode pa Ugron kot zasebnik vsprejel pozivanje stotnika Uzelca.

Obravnave zaradi novih trgovinskih pogodb.

Kakor se poroča iz dobro poučenih krogov Dunajskih, bodo predloge glede novih trgovinskih pogodb do začetka oktobra se predložile parlamentu. Obravnave s Srbijo in z Italijo se bodo tudi uvrstile vmes.

Vnanje države.

Ruski car in Francija.

Peterburški dopisnik „Köln. Ztg.“ javlja, da mu je pravil neki visoki dostojanstvenik, ki ima tesne zveze z ruskim dvorom, da glede odnošajev rusko-francoskih je težavno pripraviti carja do tega, da očitno pokaže svojo naklonjenost za Francosko. Ko se je pa prebil led, bode car nadaljeval na pričetem potu z vstrajnostjo, ki ga diči in dokazal očitno svojemu narodu, da šteje sedanjo francosko vlado mej svoje prijateljice. Verjetno je, da se bode izvršil načrt, ki se je predložil carju in da pojdetta carinja in carjevič v Pariz. Zagotavlja se tudi, da bode predsednik republike Carnot o božiču prišel v Peterburg. Da bi car šel v Berlin, tega v Peterburgu nikdo ne veruje.

Slavnosti na čast ruskim gostom.

V programu slavnostij, ki se bodo vršile na čast francoskemu brodograditelju, nahajajo se mej drugim: Banket mesta Kronstadta; banket tamošnjega kluba mornarskih častnikov; velik banket mesta Peterburga; diner pri general-admiralu velikem knezu Aleksiju; diner pri carski dvojici v Peterhofu, po katerem bode bržkone ples, iluminacija parka in umetalen ogenj na štirih vojnih ladijah, ki so usidrane pred Peterhofom; banket francoske kolonije v Peterburgu. Francoski častniki posetili bodo baje tudi Moskvo, kjer jih bode pogostil generalni guverner veliki knez Sergej.

Črnagora in Turčija.

Razpor, ki je nastal mej Črnogoro in mej Turčijo zaradi napada na neko črnogorsko ladjo, še ni poravnani in že se čuje o novih pritožbah, katere je morala Črnagora predložiti turški vladi v Carigradu. Štirje Turki napadli so neko Črnogorko. Dotičniki pripadajo rodu Malisorov, ki imajo v Kara-

poglarju, da natakne to glavo Jovanovo na dolg drog in posadi jo na visokem ozidju budinskem, na pogledu Beču, carja Jovana gospodarju Ferdinandu!

Tako je končal ta junak Srb, car Jovan; z njim je na novo potemnela lepa sreča srbska, ki je na trenotek bila oslavela.

Da je car Jovan poleg junaške desnice in poleg hrabre vojske svoje imel tudi malo bistrejšega oka in pogleda — na hip bi bil previdel zvišajstvo in lahko vero nemško...

Vojska carja Jovana, v kateri so na glasu bili junaki na šajkah — šajkaši, pala je po smrti njegovi povse pod oblast in komando cesarja in kralja Ferdinanda I. ter je tudi pozneje hrabro vojevala na Zapoljo.

Šajkaši so naselili mesto Komoran in sela iz okolice; tam so ostali tudi njih potomci do leta 1746. A ko se tega leta niso hoteli „popaoriti“ ali drugimi besedami: dati iz rok orožja in junaštva, premestila jih je Marija Terezija v ta kot mej Tiso in Dunavom, kjer to junaško koleno i dandanes živi in srbuje — ovenčano s tolikim junaštvom, slavno po spominu svojega vodje, prajunaka carja Jovana.

Lepa sreča srbska — vsakokrat le kratkega si veka!

topraku v Črnigori posestva. Črnagora zažugala je, da, če se ne bodo kaznovali krivci, ne bode dovolila Malisorom uhod v Karatoprak. Porta dala je guvernerju Skadrskemu ukaz, da strogo preišče vso stvar in da kaznuje krivce, da se preprečijo hujši nasledki.

Italijanske denarne zadeve.

Minister notranjih zadev v Italiji izdal je okrožnico vsem prefektom v deželi, v kateri jim naroča, naj pazijo na to, da občine in pokrajine ne bodo trosile denarjev za nepotrebne stvari, ki se ne strinjajo s finančno neugodnim stanjem. Mnogo občin potrosilo je velike vsote za ceste in poslopja, ki so pač lepa a nepotrebna, še manj pa nujna. Prefekti naj torej pazijo na take stvari.

Občinske volitve na Grškem.

Dozdaj znane občinske volitve kažejo veliko zmago vladine stranke. Opozicija zmagala je v kakih 20 občinah mej njimi v Atenah, v Pireu in na Krfu.

Iz angleške zbornice.

Finančni minister Göschen izjavil je v poslanski zbornici, da se bode vrnila vsota 20.000 funtov šterlingov do prihodnje sesije, ako bi opozicija ne odobrila naknadnega kredita za izmerjenje železnice od Monhase do Victoria-Nyance. Zarad tega pa se politika vlade ne bode spremenila. Mej sejo vrgel je nekdo iz galerije neko brošuro v dvorano. Hišni uradniki so ga odpravili.

Dopisi.

Z Jesenic na Gorenjskem 24. julija.

[Izv. dop.] Iz naše lepe, ob vznožji kipečih gora ležeče vasi, došlo vam je nedavno tega poročilo, da so nekega izredno surovega zatiralca posebno slovenskih delavcev odpeljali uklenjenega v Kranjsko goro in sicer zaradi nenravnih hudodelstev, katere je bil zakrivil. Danes vam naznanjam še to, da ga je c. kr. okrajno sodišče v Kranjski gori tudi že obsodilo zaradi storjenih prestopkov na tri tedne v zapor. Oholega Prusa, ki je mrzil Slovenca iz dna črne duše svoje in z nepopisnim nasilstvom gnetil in napastoval našega sestradanega delavca, menda ne bode več nazaj, a prišel bode izvestno kdo drugi iz „rajha“ od koder naša preslavna kranjska obrtna družba dobiva vse svoje delavce in uradnike, katerim plačuje več nego jeden forint na dan; manj nego forint služi pa slovenska para v potu svojega obraza. To je uprav v nebo kričeče, kajti kranjska obrtna družba, katera je dobila od združene Jeseniško-Savske občine velik del občinskega sveta skoro zastoj — pri katerem „odkupovanji“ je znal gospod direktor Korel kaj lepo slovenski govoriti — morala bi se vsaj malo ozirati na domače ljudi. A tega ni ona poznala nikdar, nego domačine vedno le ob zid pritiskala. Zdaj, ko si je obrtna družba osvojila velik del občinskega imetja, zdaj jela je še na drug način delati konkurenco domačinom: otvorili bodo veliko prodajalnico, v kateri bode delavec iz tovarne dobil vse za svoj groš, a da ga bode gotovo nosil v družbeno prodajalnico, zato bodo že skrbeli fini ti gospodje.

Kakor znano, je naša vas, katera se le evfemistiško „trg“ imenuje, pravo središče trgovini s čebelami. V nas so trgovci, ki pošiljajo po 1200 panjov na leto po vsem svetu, posebno pa na Nemško, v Švico, na Francosko in na Angleško. Celo v Ameriko pošiljajo nekateri čebele, posebno matice, kajti kranjska čebela razslula se je daleč po svetu. Trgovina s čebelami je za našega kmeta pravi pravcati zaklad, a če se ne bodo zaprli zatvornice nekaterim napoštenim čebelarjem, izgubili bomo i ta dohodek.

Za danes zadoščaj ta migljaj, ako bode pa treba, povedali bomo še kaj več.

Domače stvari.

— (Deželni zbori) sklicali se bodo, kakor se poroča, šele v sredi decembra meseca. O Božiči pretrgali bodo za osem dni svoje delovanje, potem pa nadaljevali zborovanje v novem letu 1892.

— (Petdeset goldinarjev za jeden izvod Vodnikovih pesmi.) Pri banketu po glavni skupščini Ciril-Metodove družbe v Kamniku skupilo se je za 99 izvodov Vodnikovih pesmij, katere je ravnokar na svetlo dala družba, 56 gld. 60 kr. Poslednji, 100. izvod pa se je prodaval po dražbi in doseglo se je za 50 gld. Kupil ga je Ljubljanski odvetnik g. dr. Stor. Slava vrlému rodoljubu, naj bi našel mnogo posnemovalcev pri jednaci domoljubnih prilikah!

— (Kdo se je prepil?) Pod tem naslovom pričel je „Slovenec“ vrsto člankov, v katerih po svoje razmotrava naše domače razmere. Da skuša

vso krivdo odvaliti od sebe in na vražje liberalce ali naprednjake, to je naravno. Za danes omenjamo le toliko, da strastna pisava njegova vzbudila je srd celo v tacih krogih, o katerih bi tega ne bilo misliti. Temu smo se prepričali te dni. Odgovorili bomo obširneje na njegove ekspektoracije.

— („Il Diritto Croato“) vrlo uredovani list, ki jedini v italijanskem jeziku neustrašeno zagovarja interese in prava vseh Slovanov, dohaja nam poslednji čas jako neredno. Težka roka konfiskacij leži na njem. Opetovani rekurzi neso pomagali nič. Posebno iskrenost, s katero zagovarja vedno vsacemu Slovanu drago svetinjo slovanske liturgije, nakopala mu je prijateljstvo necega visocega latinskega dostojanstvenika, ki si prizadeva na vso moč delati ovire temu vrlému glasilu slovanstva. Naj bi vsak zaveden Slovan, ki je zmožen jezika italijanskega, podpiral ta list, kajti velika škoda bi bila, če bi nam poginol.

— (Nezaupnica.) Tržaška trgovinska zbornica izrekla je v zadnji seji, da se ne strinja z govorom svojega poslanca v državnem zboru. Poslanec Stalitz je govoril o Lloydju, a zbornica zmatra govor le kot njegovo zasebno mnenje. Po drugih virih je zbornica celo izrekla grajo o govoru Stalitzja.

— (Umrl je) predčeranjem zvečer po dolgi bolezni pri D. M. v Polji tamošnji župnik gosp. Andrej Pavlič. Pogreb bil je danes zjutraj.

— (Zgradba novega deželnega gledališča) je že pod streho in so tudi že vzdani železni deli za oder, lože in galerije. Pričelo se bode z notranjimi deli. Za slike na plafonu gledaliških prostorov, za bufetno dvorano in za veliko zagrinjalo predložili so že razni umetniki načrte, ki so razstavljeni na ogled v čitalni dvorani Rudolfinuma.

— (Koledarji za leto 1892.) Nemške tvrdke prepravljajo leto za letom slovenski svet s svojimi koledarji ter ovirajo tako, da bi si omislili slovenske take reči, katere so v vsakdanjem življenju nujno potrebne. Národna tiskarna sklenila je torej, da bode za prihodnje leto 1892. izdala več koledarjev, kateri bodo našim rojakom izvestno dobro došli. Izdala bode jako eleganten stenski koledar (Wandkalender) in dozdaj prvi slovenski skladni koledar (Blockkalender) kakeršna sta povsod v porabi. Izdala bode nadalje dobro urejeu dijaški koledar z bogato vsebino, namreč z životopisom in prekrasno podobo pokojnega orjaka učenosti dr. Frančiška Miklošiča. Mimo tega dodani bodeta dijaškemu koledarju še dve poučni razpravi o življenju in delovanju slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda ter o postanku in razvoju cirilice in glagolice. Ker bode vrb tega dijaški koledar tudi obširno poročal v vseh dijaštva dostajajočih se zadevah, bode naši mladini gotovo dobro došel. Velika in jako čutna potreba je nadalje „naslovna knjiga za Kranjsko“. S to knjigo storjena bode našim notarjem, odvetnikom, trgovcem in obrtnikom, in sploh vsem javnim in privatnim uradom velika usluga. Kajti v obsežni „naslovni knjigi“ priobčili se bodo vsi naslovi točno po uradnih podatkih. Ker si bodo knjigo gotovo omislili mnogi uradi in podjetniki, opozarjamo nanjo slavno občinstvo, posebno pa one, kateri žele, da bode natisnjen v njej kakov inserat. Naročila in inserate vsprejema upravništvo „Národne tiskarne.“

— (Glede prepovedanega prekupovanja) piše nam prijatelj lista tako-le: „Pred malo časom je mestno starešinstvo oklicalo postavo, da se živila pred 11. uro dopoludne ne smejo prekupovati. Vender se pa branjevke in branjevci tega ne drže in hodijo prodajalcem na vse zgodaj na pota, katera vodijo v mesto, nasproti, in jim živila, jagode, ribe, sadje itd. s prigovarjanjem in silo prekupujejo, katere potem 3krat ali še dražje prodajajo na kvar drugim ljudem. Opozarjamo mestne stražnike na take babe, katere protipostavno tako iščejo svojega dobička.“ — Temu dostavljamo le toliko, da je mestnim stražnikom pač nemogoče posredovati z u naj mesta, kjer se bržkone gode vse te stvari, o katerih toži dopisovalec. Dali smo prostor njegovi pritožbi, da se čuje javno mnenje in da se pomaga, kolikor je mogoče, opravičenim pritožbam, vsaj tam, do kamor sega moč mestnih stražnikov.

— (Zaprlo je) včeraj c. kr. drž. pravdnistvo znanega postopača Ludovika Kržišnik-a, po domače Bacin-a. Kržišnik bil je že v preiskavi pri mestni policiji, ker je mnogo oseb osleparil za večje

in manjše svote, mej drugimi nekega umirovljenega uradnika južne železnice za 72 gld., nekega gostilničarja, kateremu je za 17 gld. zastavil „prospekt“ kot srečko vredno 100 gld. Da je Kržišnik ložje goljufal, ponarejal je tudi podpise. Tako si je napravil neko pismo, v katerem mu Ljubljanski gospod župan piše: „Vaše Blagorodje“ „Prečastiti gospod,“ naj blagovoli priti k njemu v pisarno, da vsprejme svoto 500 gld., katero je doposlalo finančno ravnateljstvo, za ovadbo Kržišnikovo proti neki hišni posestnici, ki je zamolčala velik del najemnine.“ To pismo je imelo podpis: „Vaš ponižni sluga“ in ime gospoda župana Grasselli-ja, katero je bilo seveda s kakega uradnega magistratnega akta ponarejeno. To falsifikovano pismo kazal je Kržišnik svojim žrtvam in iste na podlagi tega oslepil za večje ali manjše svote. Sploh se je vedel Ludovik Kržišnik po raznih gostilnicah jako oblastno, dasi gostilničarji neso marali zanj, ker so drugi gostje izjavili, da, ako bode hodil Kržišnik v gostilnico, bodo izostali. V občje se je občinstvo Ljubljansko popraševalo, od česa Kržišnik tako potratno živi, kajti bil je zmirom elegantno oblečen in ni mu bila kmalu kaka jed in pijača dobra. Zdaj je to vprašanje nekoliko razjašnjeno, natančneje pa bode dognala končna obravnava. Morebiti pride tudi še tatvina pri umrlem vladnem svetniku dr. vitezu Stöckelnu na vrsto, kjer je bilo pokradeno pred desetimi leti mnogo starinskih stvarij iz zlata in srebra in katere je občinstvo Ljubljansko v jedno mer še zmirom Kržišnika dolžilo, češ, da je napravil tatinski plen, potem pa živel od njega. Preiskavo vodi deželne sodnije svetnik g. Pauer. †

— (Konkurzni izpit.) Izpit za sposobnost poučevati krščanski nauk na srednjih šolah naredili so 16. in 17. t. m. duhovniki Ljubljanske škofije gg.: Ivan Lavrenčič, kooperator v Kranji, Lavoslav Picigas, katehet v Idriji in Franjo Perne, prefekt v Alojzijevišči.

— (Roparski umor v Pijavi Gorici.) Znano je še vsem, da je bila neka Slovačinja pri Pijavi Gorici na grozen način umorjena in oropana. Dasi so javni organi storili vse, da bi zasledili morilca, ni se to do zdaj posrečilo. Pred nekaj časom pa so prijeli v Gorici svaka umorjene Emeriha Pavlovič-a in ga izročili deželni sodniji, ker je isti jako sumljiv, da je morilec. Skrival se je od roparskega umora.

— (Železnica v Rogatec.) Okrajni zastop v Celji sklenil je, da prida 10.000 gld. k stroškom za novo železnico, ako se bode izpeljala nova proga iz Št. Jurja preko Slatine v Rogatec, ne pa iz Poličan, kakor je do zdaj odločeno.

— (Učiteljski izlet.) Dne 29. t. m. nameravajo napraviti nekateri učitelji skupni izlet na Storžič. Kogar bi veselilo pridružiti se temu izletu, naj blagovoli priti 29. t. m. zvečer v Goriče ali na Trstenik. Odhod ob 10. uri zvečer. Prihod v kočjo ob 1. uri čez polnoč, kjer bode počitek do 4. ure, a potem odhod na vrhunce. Pot ni čisto nič težavna, a razgled krasen.

— (Iz Trnova pri Il. Bistrici) se nam piše: Včeraj ob polu 12. uri pred polnočjo našel je železniški čuvaj prav na taistem mestu, kakor 16. t. m. (t. j. ravno pri Il. Bistrici), zopet čez 30 precej velikih kamnov na železniškem tiru naloženih. Ker se hudodelcu zadnjič ni posrečilo prekucniti poštne vlaka, namenil je sedaj spraviti s tiru tovorni vlak, koji ob 12. ponoči z Reke v Trnovo pride. Zlobna ta nakana bi se bila gotovo posrečila, da ni čuvaj o pravem času zapazil kamne in je odstranil. Sploh se meni, da to hudodelstvo Bistriški pobalini narejajo, ker v svoji brez-pameti in surovosti ne premislijo, kako veliko škodo bi s tem na življenji in blagu prouzročili.

— (Goriško gledališče.) O tem piše „N. Soča“: Dr. Verzeznassi predložil je dežel-nemu odboru prošnjo za podporo tukajšnjemu gledališču za čas prihodnje razstave. V Gorico pride malo takih tujcev, ki bi dali toliko dobička, da bi se splačalo prirejati jim slavnosti v gledališču. Ako pa Goričani hočejo imeti opero in balet, naj si sami plačajo tak luksuz. Da bi pa dežela, v kateri živi dve tretjini Slovencev, plačevala goriškim Lahom jednake zabave, proti temu protestujemo v imenu našega naroda z vso odločnostjo in prosimo naša odbornika, naj dobro premislita, predno bi utegnili udati se željam svojih tovarišev. Pomislita naj, da bi jima slovenski narod na Goriškem za take usluge ne bil hvaležen.

— (Ormoška čitalnica) priredi v nedeljo dne 2. avgusta koncert na vrtu gostilnice g. Kapusa. Program je jako zanimiv. Po koncertu bode prosta zabava. Mej koncertom svirala bode Svetinjska godba. Ustopnina 30 kr. Pristop imajo samo udje in po njih uvedeni gostje.

— (Utonila sta.) kakor se poroča z Zidanega mosta, v Savinji pri kopanji 11letni J. Kossek in 16letni E. Klanšek. Šele nekaj dni pozneje izvele je neki hlapec oljne tovarne z dvema delavcema mrtva trupla iz vode in ju izročil roditeljem ponesrečenih dečkov.

— (Konjereja.) V Mariborskem okraju se je izpoznalo za vojaške namene sposobnih konj: v Slov. Bistrici izmej 583 konj samo 68, v Mariboru izmej 1930 konj pa 285 in v Št. Lenartu izmej 590 konj 211.

— (Pri kopanji utonil je) v Središči posestnika J. Polanca hlapec Lojze Pfeifer. Peljal je dva konja v tako zvano „strugo“, postransko pagono Drave, da ju napoji in očisti. Predno se je lotil dela, šel se je kopat in pri tem našel smrt. Utopljenca dozdej še neso našli.

— (Iz Št. Petra na Krasu) došlo nam je nastopno poročilo: Posestnik in krčmar B. v Petelinji mudil se je včeraj mej delavci na polji, kar ga zadene mrtvoud in nesrečnik se zgrudi mrtev na tla. Mož je bil zelo premožen a zadnji čas prevzela ga je strast žganjepitja, tako da je bil v jednomer pijan. Včeraj vzela je celo seboj na polje celo steklenico žganja. To je zopet nov dokaz, kako globoko ukorenineno je pogubno žganjepitje v našem narodu, ki zbok tega vse bolj in bolj hira v fiziškem in moralnem oziru. Na tem polji delajte „domoljubi“ in pridobili si bode neveljnih zaslug.

— (O znižanju tovarne voznine.) katero je dovolilo c. kr. generalno vodstvo avstrijskih državnih železnic za leto 1891., in ki je razglašeno v naredbenem listu c. kr. trgovskega ministerstva za železnice in brodarstvo, naznanjamo to-le: Za železno rudo je, „ako se plača voznine najmanj od toliko blaga, koliko ga rabljeni vagoni morejo nositi,“ nadalje, toda le do konca decembra 1891. l. tovarna cena lokalne tarife na progi Breže-Jesenice znižana od 26 9 kr. od 100 kg na 24 kr., torej za 2 9 kr., na progi Breže-Javornik od 27 2 kr. na 25 kr., torej za 2 2 kr. Pod enakimi pogoji je znižana za železno rudo kovorna cena lokalne tarife na progi Einöd-Jesenice od 28 0 kr. na 25 kr., torej za 3 0 kr., in na progi Einöd-Javornik od 28 3 kr. na 26 kr., torej za 2 3 kr. od 100 kg. Zniža se potom kartiranja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 23. julija. Cesaričinja vdova Štefanija podala se je v Mürzsteg, kjer ostane do 27. t. m.

Dunaj 23. julija. V tiskarni Engel nastal požar vsled eksplozije soda s trpentinom. Škoda velika. Ognjegasci kmalu udušili požar.

Zagreb 23. julija. Cesar potrdil zakon o odkupu hrvatsko-slavonskega zemljiškoodveznega dolga.

Beligrad 23. julija. Po Peterburških poročilih tukajšnjih listov se snide na željo carjev kralj Aleksander z materjo svojo. Ristič in Pašič ne nasprotujeta temu shodu.

Peterburg 23. julija. „Journal de St. Peterburg“ prijavlja francoskemu brodograditelju, došlemu danes v luko Kronstadtsko, prav prisrčen pozdrav in dobrodošli. Car vsprejel bode častniški zbor francoskega brodograditelja. Car in veliki knez Aleksij dala bodeta častniškemu zboru diner. Mestni svet poklonil bode vsaki francoski ladiji za častniško mizo srebrn pokal s primernim napisom. Za vsprejem francoskega brodograditelja nastavljenih je 12 vojnih ladij in 4 torpedovke v veliki in 4 vojne ladije v mali Kronstadtski luki. Na stotine ladij polnih ljudij. Ladije, trdnjave in hiše bogato nakičene.

Peterburg 23. julija. Vsi listi, govoreči o dohodu francoskega brodograditelja se izražajo, da je to dogodek, ki priča o prijaznih odnosajih mej obema državama. „Novoje Vremja“ pravi, da je združenje obeh pomorskih oddelkov v finski morji imponanten refleks mejnarodne politike Francije in Rusije. „Petersburger Zeitung“ poudarja, da sta obe državi združeni po naravni zvezi. Rusija ne boji se nikogar.

Kronstadt 24. julija. Ko se je včeraj prikazalo francosko brodograditeljevo na obzorji, obkolili so je takoj parobrodi z ruskimi in francoskimi zastavami. Klici „Ura!“ „Vive la France“ pozdravljali, godba svirala marseilleso. Ko je francoska ladija „Surcoup“ razvila rusko zastavo, zagromeli so topovi v pozdrav. Z ruskih ladij jamborov pozdravljali ruski pomorščaki goste z ura-klici. Proti jedni uri usidrilo se francosko brodograditeljevo nasproti ruskemu. Admiral Skridlov peljal se na ladiji „Onega“ nasproti francoskemu brodograditelju, podal se na admiralsko ladijo „Marengo“, pozdravil admirala Gervaisa v imenu velicega kneza Aleksija. Deputacija zastopnikov časopisja in umetnikov pozdravili goste s soljo i kruhom.

Razne vesti.

* (Povekšanje Gradca.) Vzglede Dunaja vzbuja posnemovalce. Te dni bilo je v Gradcu pri cesarskem namestništvu posvetovanje, katerega so se udeležili zastopniki deželnega odbora štajerskega, mestni župan in nekaj mestnih odbornikov in zastopniki raznih oblastev. Posvetovali so se o upravljanju, o utelesenju raznih občin v okolici Graški v mestno občino Graško, ter so se zaznamovale občine, katere se nameravajo priklopiti mestu.

* (Železniške nezgode) pri nas nemajo tako zlih nasledkov, kakor drugod. Tako je trčil te dni z Dunaja odhajajoči poštni vlak na postaji Liesing z nekim tovornim vlakom. Dva tovorna vagona skočila sta s tira. Stroj poštne vlaka je le malo poškodovan, da je mogel vožnjo nadaljevati. Poškodovan ni nikdo. Tir, na katerem sta bila tovorna vagona, bil je za nekoliko ur zaprt prometu. to je bil ves nasledek te železniške nezgode „en miniature“.

* (Pogreša se husarski častnik.) Nadporočnik S. husarskega polka v Celovci, Ladislav Pokorny, zginoel je zadnje dni preteklega meseca s svoje garnizijske postaje v Jezerku. Uradni Dunajski list pozivlje pobeglega častnika, da se v 90 dneh prijavi vojnemu sodišču.

* (Ženska zagovornica.) Odvetniška zbornica v Bukureštu vsprejela je te dni mlado damo, ki je „doctor juris utriusque“ v listo zagovornikov in jej podelila pravico, da sme zagovarjati pred sodiščem. Mlada odvetnica je gospica Sarmisa Bilcesco, ki je lansko leto dosegla doktorsko diplomu s sijajnim uspehom na Pariški univerzi z dostavkom „maxima cum laude“. Ko se je vrnila v domovino, naredila je, kakor zahtevajo obstoječe odredbe, nov izpit in je izpitna komisija jej dala sijajno spričevalo. Potem uročila je prošnjo na odvetniško zbornico. Po dolžih borbah dovolila je večina, da se nova doktorica vsprejme v vrsto zagovornikov. Iz Pariza in raznih rumunskih mest dobila je mlada dama mnogo čestitk. Prvi svoj debut kot zagovornica imela bode že tekom meseca septembra.

* (Nevarni svinčniki.) Irski poslanec dr. Tanner našel je, da so svinčniki, ki se rabijo pri angleškem poštnem uradu, nemšk fabrikat. Svoje patriotično čutenje hoče dokazati v poslaniški zbornici s tem, da bode interpeloval vlado, naj mu razjasni, zakaj tako zanemarja interese domače industrije.

* (Utonil je) petletni deček v Raiblu, ko je z nekim drugim dečkom šel čez ozko brv in padel v deroči potok. Še le nekaj ur pozneje potegnili so mrtvo truplo nekaj kilometrov od Raibla iz vode.

* (Smrt vsled pasjega ugriza.) V Parizu bivajoč zasebnik Borgeau imel je lepega psa danskega plemena. Pri neki pojedini, h kateri je povabil Borgeau več prijateljev, pala je nekemu gospodu servijeta na tla. Ko se je pripognil, da bi jo pobral, padel je na tla. Pes je skočil k njemu in ga ugriznil v vrat. Težko ranjenega prenesli so v bolnico, a umrl je še mej potom.

* (Stekle mačke razmesarile) so te dni v Lyonu neko gospo Boes-Garmer. Napadle so jo po noči v postelji in jo razmesarile. Ko je gospa počela klicati na pomoč, prihiteli so sosede, ki so pobili besne mačke in gospo prenesli v bolnico. Od tam prepeljali jo bodo v Pasteurjev zavod v Pariz.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica.

III.

IV. Gospod zbornični svetnik Fran Omersa poroča v imenu odseka, da je neka zadruga slikarjev kazal in napisov prosila pri visokem c. kr. trgovskem ministerstvu za uvrstitev tega obrta mej rokodelske obrte ter je v prošnji poudarjala posebno to, da je mogoče napraviti dobro in pravilno kazalo, le če se kdo 3 do 4 leta te stroke praktično uči. Ker so enakovrstni obrti pleskarjev, lakirarjev itd. uštetni mej rokodelske, za zvrševanje gori omenjenega obrta pa ni treba sposobnostnega izkazala, zato pleskarji, lakirarji itd. lahko izdelujejo kazala s pomočniki, ki so jih izučili slikarji kazal in napisov pa ne smejo opravljati tudi pleskarskih in lakirarskih del itd.

C. Deželna vlada prosi, da se zbornica izreče o uvrstitvi obrta slikarjev kazal in napisov mej rokodelske obrte, pri tej izjavi pa, da se ozira na svojstva tega obrta in na razmere po večih mestih ter po deželi.

Pleskarji in lakirarji so na Kranjskem v mestu Ljubljani, potem v davčnih okrajih Krškem, Radeškem, Radovljiškem in Kamniškem in sicer ima Ljubljana sedaj 6 pleskarskih in lakirarskih obrtov, slikarjev napisov in kazal kot samostojnih obrtnikov pa ni v deželi, ampak ta obrt je samo v zvezi z obrtom pleskarjev in lakirarjev. Razun tega se pa tudi pripeti, da slikajo in izdelujejo kazala osebe, ki se z nobenim obrtom ne pečajo.

Gotovo se slikanje kazal in napisov bistveno razlikuje od pleskanja in lakiranja, če se oziramo na potrebni uk in na opravila pri obeh obrtih, četudi se nasprotno mora zopet trditi, da se mnogi tukajšnji obrtniki (pleskarji in lakirarji) v slikanju kazal in napisov odlikujejo. Ali drugo je, če je primerno in v korist obema obrtoma, da se loči slikanje napisov in kazal od pleskarskega in lakirarskega obrta. To je glede na razmere tega zborničnega okraja zanikati, ker bi se z bok premo delo slikarji kazal in napisov kot samostalni obrtniki ne mogli vzdržati niti v Ljubljani, še manj pa na deželi, kjer je celo pleskar in lakirar le tu in tam kateri posamezen. Ako bi se torej slikanje napisov in kazal uvrstilo mej rokodelske obrte, lahko bi se primerilo baš zaradi tega, ker imajo redkokedaj slikarji kazal in napisov kaj dela, da bi se v škodo občinstva tako delo niti ne moglo izvršiti ali pa le z večimi stroški kot sedaj, ker z ozirom na neznan pomen tega obrta ni moči govoriti v kakovih dohodkih njegovih in vsled tega bi ta obrt kot rokodelski obrt celo po večih mestih ne bil zastopan, ali pa le v zvezi z pleskarskim in lakirarskim obrtom.

Zatorej meni odsek, da ob razmerah, ob kateršnih pleskarji in lakirarji slikajo kazala in napise, vsaj za Kranjsko ni želeli premembe v rečenem zmislu. Iz teh razlogov predlaga odsek: Častita zbornica naj se v svojem poročilu za to izjavi, da z ozirom na tukajšnje razmere slikanja kazal in napisov ni uvrstiti mej rokodelske obrte. — Predlog je bi vsprejet.

Za vnanjo porabo. Bolečine udov, protinske in revmatične bolezni in vsakovrstna vnetja se z gotovim uspehom ozdravijo z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (4-9)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 št. 1
 za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 22. julija.
 V Brnu: 46, 74, 70, 82, 1.

Tujci:
 23. julija.
 Pri **Malihi:** Dr. Hildebrandt, Bruckner, Gaspari, Herzfeld, Eisenstädter, Eder z Dunaja. — Uhlman iz Gradca. — Arko iz Ribnice. — Glück iz Budimpešte. — Nosan iz Vipave. — Bettinger iz Dolenje vasi. — Strassoldo iz Gorice. — Wachter iz Celja. — Rusconi iz Trsta.
 Pri **Stonu:** Frankel, Thomas z Dunaja. — Szedö, Emerling iz Budimpešte. — Krusi iz Celja. — Dr. Bergmaier iz Monakova. — Pl. Savinscheg iz Metlike. — Swetz s Pruja. — Melitič, Vilhar iz Zagreba. — Walter iz Črne. — Unger, Löwenberg iz Trsta. — Pichler iz Rovinja.
 Pri **avstrijskem cesarju:** Tomšič iz Kamnika.
 Pri **bavarskem dvoru:** Prause iz Pulja. — Narobe iz Divače.
 Pri **južnem kolodvoru:** Schaffer iz Berlinu. — Vranesič iz Metlike. — Filbenger z Dunaja.

Umrlil so v Ljubljani:

20. julija: Zora Odlazek, železniškega uradnika hči, 2 1/4 leta, Parne ulice št. 17, dysenterie.
 21. julija: Matevž Levč, gostaç, 82 let, Poljanski nasip št. 48, marasmus. — Marija Zakotnik, delavčeva žena, 46 let, Poljanski nasip št. 48, plućnica.
 23. julija: Ivan Mlakar, paznikov sin, 4 leta, Ulice na Grad št. 10, scarlatina. — Alojzija Mazek, hišnika hči, 17 let, Turjaški trg št. 1, jetika. — Jožef Demšar, pasarjev sin, 4 leta, Florijanske ulice št. 36, edem na možganih. — Elizabeta Povše, delavčeva žena, 55 let, Kolodvorske ulice št. 8, vitium cordis.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
23. julija	7. zjutraj	737.0 mm.	18.2° C	sl. zah.	d. jas.	12.0 mm.
	2. popol.	735.5 mm.	26.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	735.2 mm.	19.8° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 21.3°, za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 24. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	92.65	92.75
Srebrna renta	92.70	92.80
Zlata renta	111.50	111.75
5% marona renta	103.05	103.25
Akcije narodne banke	1028.—	1025.—
Kreditne akcije	294.75	293.—
London	117.55	117.65
Srebro	—	—
Napol.	9.33 1/2	9.34 1/2
C. kr. cekini	5.58	5.59
Nemške marke	57.75	57.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	105	15
Ogerska papirna renta 5%	102	10
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	187
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	157
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225	—

Tvrška Friderika Homana v Radovljici sprejme

učenca

v svojo trgovino. (582-3)

Pošteno dekle

izurjeno v specerijski prodajalnici na deželi, vsprejme se takoj. — Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (614-1)

V nedeljo, dne 26. julija t. l.

bode

na vrtu gostilnice „Pri Kraljiči“

v št. Vidu nad Ljubljano

VELIK KONCERT

slavne vojaške godbe c. in kr. 17. pešpolka baron Kuhn.

Začetek ob 5. uri popoldne.

Ustopenina 20 kr. Otroci 10 kr.

K obilni udeležbi vabi prespoštljivo

(608-1) M. Tomec.

Pri neugodnem vremenu izostane koncert.

Švicarija.

Jutri v soboto, dne 25. julija
 v čast vsem Anam
 velika
 vrtna veselica

vojaški koncert

godbe c. in kr. pešpolka št. 17.

Razsvetljava in umetalni ogenj

kateremu sledi po tukajšnjem učitelji plesa gosp. Dolz-u aranžovan (615)

otroški ples.

Začetek ob 7. uri.

Ustopenina 20 kr. Otroci so prosti.

Mnogobrojnega poseta te veselice prosi z odličnim spoštovanjem

Janez Eder.

CEMENT

izvrsten za kapnjice (štirne) in za zidanje, potem opeko prodaja Matevž Lipar, tovarnar v Šmarjci pri Kamniku. Cena po dogovoru. (604-2)

Najboljše sredstvo

Prebavno vino
 (Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofjske dvorne lekarne v Briksenu
Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve prebavljanja ali zapeka.
 Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (595-2)

za bolni želodec!

Štev. 38. (607-2)

Naznanilo.

Podpisani cestni odbor naznanja, da bode most v Zireh zaradi popraviljanja do konec tega meseca za vožnjo zaprt.

Okrajni cestni odbor Idrijski.

KAROL TILL
 Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Šolsko orodje: svinčniki, jermena za knjige, držala, škatljice za peresa, žepni noži, pisalci, kleja. **Leseno orodje za risanje:** risalnice, trikotniki, ravnila itd.; kreda, prostagi listi, beležnice, palete, zvezki za preparacije, risala, risniki, skrilove deščice, pisne mape, pisni papir, šolski tobolci, šolska tinta, mapa za zvezke, tuš, risalni skladki, risalni brisači, risalni papir, ploveci, držala za svinčnike, hranjevalci za svinčnike, ostrila za svinčnike in za pisalce. (456-8)

DR. VALENTINA ZARNIKA
ZBRANI SPISI
 I. ZVEZEK:
PRIPOVEDNI SPISI.
 UREDIL
IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Naznanilo.

Podpisano občinsko predstojništvo na mnoga uprašanja tem potom javlja, da semenj v ponedeljek po sv. Jakobu v Šmartinu pri Litiji **ni prepovedan**, ter bode isti

v ponedeljek, dne 27. julija t. l. za blago kakor za živino.

Občinski urad v Šmartinu pri Litiji

dne 20. julija 1891.

(605-2) Ign. Zore.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.